

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Scientific

علمی

داکتر عباس آزادیان

بیماری های روحی – روانی و گسترش خودکشی

در هفته ای که گذشت به دنبال خودکشی دروازه بان تیم ملی المان و تیم هانور المان، معضل خودکشی به موضوع اصلی بسیاری از روزنامه های دنیا بدل گشت.

"روبرت انکه" (۱) همسرش و لایلا دختر ۸ ماهه ای که سرپرستی او را تقبل کرده بودند در مزرعه ای در نزدیکی هانور زندگی میکردند. "روبرت انکه" از سال ۲۰۰۳ دچار افسردگی شده بود و از سال ۲۰۰۶ وقتی که دختر دو ساله اش مرد حالت افسردگی شدیدتری پیدا کرده بود. همسر انکه میگوید که هنگام افسردگی، این دروازه بان ملی شور و حال و امید خود را از دست میداد

(۲) روانشناس او میگوید انکه دچار ترس از شکست خوردن بود.

آیا خودکشی مشکل بزرگی است؟ آیا ارزش بحث و بررسی دارد؟ در زمانه ای که منابع مالی و انسانی محدود میباشد آیا ارزش دارد قسمت قابل توجهی از این منابع به بحث در باره خودکشی و جلوگیری از آن پرداخته شود؟ سازمان بهداشت جهانی تخمین میزند که در سال ۲۰۰۰ میلادی ۸۱۵۰۰۰ نفر خود را از طریق خودکشی از بین برده اند. این میزان ۶۰ درصد از میزان خودکشی در نسل قبل بالاتر میباشد. (۳)

به نظر میرسد این اعداد میزان واقعی مشکل را نشان نمیدهد. در سال ۲۰۰۰ هنوز اطلاعات دقیقی در مورد کشورهای بلوک شرق سابق وجود نداشت و اطلاعات در مورد چین هم محدود میباشد. حدس زده میشود که تنها در چین ۳۰۰۰۰۰ نفر در سال از طریق خودکشی میمیرند. (۴)

خودکشی در کانادا:

در کانادا هم معضل خودکشی مشکل بزرگی است. به طور مثال در مطالعه ای نشان داده شد که از سال ۲۰۰۰ تا ۲۰۰۳ به طور متوسط ۱۱/۳ در ۱۰۰۰۰۰ نفر از طریق خودکشی جان خود را از دست دادند. در مردها این در میزان ۱۷/۹ در صدهزار نفر و در زنها ۵ درصد هزار نفر بود.

به عبارت دیگر حدود ۴۰۰۰ نفر در سال با خودکشی جان خود را از دست می‌دهند. (۵)

مطالعات بعد از جنگ جهانی دوم نشان می‌دهد که خطر خودکشی در مردها به تدریج با افزایش سن اضافه می‌شود. در عین حال از سال ۱۹۸۰ به بعد دیده شد که میزان خودکشی در گروه سنی ۲۹-۲۵ افزایش ناگهانی پیدا کرد. در زنها میزان خودکشی در سنین ۴۹-۴۵ به اوج خود میرسد.

میزان خودکشی در مناطق مختلف کانادا هم متفاوت می‌باشد. به طور کلی در مناطق سردسیر شمالی کشور یعنی نونوات، یوکان و منطقه شمال غربی (۶) بسیار بالاتر از سایر مناطق می‌باشد. مثلاً در بین سالهای ۲۰۰۰ تا ۲۰۰۳ میزان خودکشی در میان هر صدهزار نفر ساکن این مناطق ۸۶/۶ نفر بود. در نیو فاندلند (۷) این میزان برای هر صدهزار نفر تنها ۷/۳ می‌باشد. اگر این سه منطقه کم جمعیت کانادا را در نظر بگیریم، ایالت کبک بالاترین میزان خودکشی را با ۱۶/۳ خودکشی برای هر صدهزار نفر دارد در حالی که این نرخ در انتاریو ۷/۸ می‌باشد. (۸)

میزان خودکشی در میان گروه‌های مختلف هم متفاوت می‌باشد. به طور مثال میزان خودکشی در میان ساکنان بومی کانادا و به خصوص در میان مردهای جوان بسیار بالا است، ولی میزان خودکشی در میان مهاجرین به کانادا بسیار پایینتر می‌باشد و تفاوت میزان خودکشی بین مردان و زنان مهاجر هم کمتر می‌باشد. قابل توجه است که میزان خودکشی در میان مهاجرت شباهت بیشتری به میزان خودکشی در کشورهایی که این مهاجران از آن آمده اند دارد. این مسأله تأثیر عوامل فرهنگی در خودکشی را نشان می‌دهد. (۹)

خودکشی در سایر کشورها

میزان خودکشی در بسیاری از کشورهای غربی شبیه کانادا است. میزان خودکشی در کانادا در سال ۱۹۷۷ از آمریکا فزونی گرفت و این تفاوت مختصر هنوز ادامه دارد. پیدا کردن علت خاصی که تفاوت میزان خودکشی در کشورهای مختلف را بتواند توضیح بدهد، دشوار است. بر اساس گزارش سازمان بهداشت جهانی (۱۰) میزان خودکشی در ایران ۰/۲ در صد هزار می‌باشد در حالی که بلاروس ۳۵/۱ و در روسیه ۳۴/۳ می‌باشد. در سایر کشورهای اسلامی هم میزان خودکشی پائین می‌باشد. ولی همین روند را در یونان و مکزیک هم میتوان دید. طبیعتاً میتوان انتظار داشت که میزان خودکشی های ذکر شده در بعضی کشورها دقیق نباشد زیرا روشهای جمع آوری اطلاعات و دقت عمل کشورها در ارائه آمار میتواند متفاوت باشد. مسایل سیاسی هم در نحوه گزارش و میزان گزارش میتواند تاثیر منفی بگذارد. به طور مثال به دلیل برخورد سیاسی کشور چین تا دهه هفتاد بیماری افسردگی حتی به رسمیت شناخته نمیشد.

صرف نظر از اینکه رسانه ها به دلیلی به مسأله خودکشی توجه کنند یا نه- همانند موضوع خودکشی دروازه بان تیم ملی المان- خودکشی جان افراد زیادی را تهدید میکند. بعضی از افراد به میزان بیشتری در خطر خودکشی می‌باشند. خودکشی "انکه" بعضی از این خطرات را برجسته کرده است: افسردگی شدید، از دست دادن عزیزان و ناتوانی در برخورد با عوارض این مسأله از جمله عواملی است که در مورد این دروازه بان قابل توجه است.

در مصاحبه ای با دویچه وله "سمیرا شیرمردی" که به حرفه خبرنگاری در ایران اشتغال دارد میگوید:

"مسأله افسردگی در میان ورزشکارانی وجود دارد که باعث شده ما شاهد ورزشکاران افسرده زیادی باشیم."

این خبرنگار به برخورد منفی جامعه به بیماریهای روحی اشاره میکند و میگوید:
"مطرح کردن بحث افسردگی روحی خیلی سخت است. یعنی هیچ ورزشکار یا هیچ باشگاهی اجازه نمیدهد که فرد ورزشکار به عنوان شخصیتی افسرده معرفی شود، چون آن وقت انگهای بسیار دیگری هم به او میچسبانند که مثلاً دیوانه شده، باید از او فاصله گرفت و مواردی از این دست. برای همین خیلی کم مطرح میشود. ما فقط خودمان شاهد این هستیم که بعضی از ورزشکارانمان افسرده اند، وگرنه جایی اعلام نمیکند که اینها مشکل دارند." (۱۱)

1- Robert Enke

2- Toronto Star, November 13, 2009, page S9

3- Bertolote, JM et al. Suicide and Mental Disorders: do we know enough? Br. J. Psychiatry. 2003; 183:382-383

4- Eddleston M, Gunnell D. why suicide rates are high in China. Science, 2006; 311:1711-1713

5- Statistics Canada. Mortality, summary list of causes: 2003 Catalogue No 84F0209XIE Ottawa (ON): Statistics Canada; 2006

6- Nunavut, Yukon and North West Territories

7- Newfoundland and Labrador

8- Sakinofsky I. The epidemiology of suicide in Canada. In: Leenaars AA, et al. Suicide in Canada. Toronto (ON); University of Toronto Press; 1998.

9- Burvill PW. Migrant suicide rates in Australia and in country of birth. Psychological medicine 1998; 28:201-208

10- World Health Organization (WHO) country reports and charts. Geneva: WHO; 2006

11- http://www.dw-world.de/popups_printcontent/0,,4897852,00.html